

Waerachtige Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XIII. Hoe de Religieusen vande andere ghevanghenen
ghescheyden wierden in een camer.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](#)

tom de Catholijcken soo vele stercker waren als de kettters / dat hy thien Catholijcken stellen soude teghen eenen ketter: heeft geantwoordt: Neur-waer sy hebben my bedroghen. Dat moghte hy wel segghen: want de goede Pastoor was bedroghen deur de groote ghevechtshepdt van soo velen.

C A P I T T E L XIII.

Hoe de Religieusen vande andere ghevanghenen ghescheyden wierden in een camer.

Hier-en-tusschen omrent den acht uren woeden van den hoop der ghevangheren uyt-ghe-roepen twee borgheers met hunne hups-vrouwen/ de eene ghenoemt Splinter / de welcke was de ghesandt ende facteur vande ghemeynre stadtssaecken/ die-men ghemeynelijck Pensionaris noemt / ende Jan sijne sonen/ Licentiaet in bepde de rechten/ deur welcker lossinghe dijs-selfs Splinters schoon-dochter / die eenen anderen van sijne sonen hadde ghetrouwet (in wiens hups Capiteyn Marinus gheloegert was) met groot gheroep ende ghehuyl tot hem hadde ghebeden / ende beleste ghecreghen en uyt-gheperst dat sy scouden los gaen. Aen dese dan weghgaende hebben de andere ghevanghenen hen sacche gherecomandeert / maer al te vergeefs. Want ter-stondt heeft-men dese selue wedcr-om doen keeren byde ghevanghenen / deur het beletsel vanden raedt van sommighe / die wy gheseght hebben dat in een camer belpden vergaderit saten om te raedt-slaghen wat-men met de ghevanghenen scoude uyt-rechten. Nochtans hebben van doen af de ghevangene beginnen eenighe hope te crighen van hennē verlossinghe / om danct schine uyt dit exemplē dat de moede vanden Capiteyn Marinus noch scoude moghen

moghen beweghet worden. Ende lieten hen veurstaen dat sy nu anders nerghe ns om ghehouden en wierden / dan om hen af te nemen soo verre sy noch eenigh geldt by hen hadden / oft (ghelyck sommighe seyden) om hen noch eenigh rantsoen te doen op-brenghen naer elcks qualiteyt ende maght. Ter wijlen dat sy al-dus in twijfel zijn / soo wordt uytgheroepen de Gardiaen vande Minder-broeders met alle sijne Sieligieusen / en daer-by een Sieligius vande ghene die-men noemt Sieguliers van S. Augustijn/ die was gheweest een ouerste van een vrouwen-clooster vander seluer Ordyn. Dit beviel den sommighen seer wel veur een goede tijdinghe / de welche meyneden dat daer-om de Sieligieus alder eerst wierden uytgheroepen ende los ghelaten / om dat sy nu gheen vermoeden meer en hadden dat sy eenigh geldt souden ouer hen hebben / ende dat sy van hen oock gheen rantsoen en saghen te verwachten / die sy wel wiesten niet dan arme bedelaers te wesen . Maer het was verre van daer : want sy wierden gheleydt in een ander camer / om al-daer van d'andere af-ghescheyden ende bewaert te worden . In welche camere ghecomen zynde / ende bindende daer een leere staende/ en meyneden anders niet dan dat sy ter-stondt souden op-ghehanghen worden . Al-soo is de ijdele hope die sommighe te veuren ghevatt hadden deur dit achter-dencken lichtelyck uyt huine herten gheiaeght. Ter wijlen dat sy in dese camer ghesloten saten / soo is tot den Gardiaen ghecomen een borgher van Gorcum / van sijn maeghschap. Dese ghelyck hy in sijne manieren lichtveerdigh was / soo was hy onstantaf ligh in sijn religie : te veuren hadde hy den Coningh als soldaet ghedient / ende hem seer vroom ghehadt in het inne-nemen van t' Calsteel van Louesteyn by Gorcum

Gorcom gheleghen/ d'welck de Geusen niet bichen-digheydt hadde innē-ghecreghen: maer naerder-handt ick en wete niet deur wat raedt oft sinnen/ gheteghen zynde naer den Briel/ doen de stadt naer vande Geusen innē was/ heeft-men groot vermoeden ghehadt dat hy hem onder de Geusen hadde laeten aen-schrijuen. Waerom hy coets daer naer wederom te Gorcom gheromen zynde vanden Drossart ghevanghen ghenomen/ was ghesonden naer Gitterdam tot den Graue van Bosslut/ die alsdoen de selue stadt mit Spaensich garnisoen hiel veur de Coninghlycke Maesteyt/ op dat hy als Gouverneur van Hollandt ouer hem soude richten. Ende veur-scher soude hy daer synen hals ghelaeten hebben/ en hadde de Gardiaen doen ter-tyde/ soodeur hie smeecken vande vrienden als deur sijn goedertierne mede-lyden/ hem hopende al-soo tot beternisse des leuens te byenghen/ mit gherest naer Gitterdam/ ende byden Graue hem vander doodt verbeden. In welck stück hy ghencagh heest ghe-toont wat sorgh-vuldigheydt ende begheerte dat hy hadde om behulpelijck te wesen die in eenighē noode ghestelt zynde deur hem mochten gheholpen warden. Maer dese mensch uyt dit perijckel verlost wessende/ en heeft gheen beternisse des leuens ghe-toont/ noch oock de Catholycke religie uytter herten achtervolght: maer ter contrarien heeft der Geusen partije als de sterckste aen-ghehanghen/ ende nu onder hen enigh biwel oft bewindt ghecreghen. Nochtans noch niet heel vergheten hebbende al-soo groot en wil-daedt als hem deur den Gardiaen was gheschiedt/ is tot hem gheromen seo wy hebben begest te verhalen/ ende hem vriendelijck toe-spraken de heft hem alle sijnen dienste inde by-standt seer beleidelyck ghepresenteert en sijn verlossinghete be-neist.

neerstighen. Maer de Gardiaen eer dat men hen noch vande religie hadde ghetenteert oft aen-ghesproken / verclaerde hem / dat hy gheens-sins en besgeerde verlost te wesen / ten ware dat alle syne mede-broeders met hem los ghelaeten Wierden. Maer onder de broeders wasser een oft twee / by-auenturen de ghene die naer-der-handt deur hunne onacht-saemheydt af-gheweiken zynde / verlozen de croone der martyrijen / de welcke merckende dat de Gardiaen bouen hen ende alle d' ander soo lichtelijck soude moghen hebben ghelost worden hadde hy ghe-wilt / seyden tot hem : Pater / sult-dy ons soo verlaeten? Ende eene die seyde : Ghy hebt ons hier binnen ghebragt / en als wy nu in noodt zyn / sult-dy ons af-gaen? Dit was hem seer hardt ende bitter om hoozen. Dan sy en consten niet ghesegghen dat hy peimanden deur sijn bevel oft raedt in't Casteel ghe-bragt hadde / maer / ghelyck wy verhaelt hebben / s' daeghs te veuren eer de vyandt in-gelaten wierdt / hadde hy hen allen vryjen oylot ghegheuen te mogen gaen daer sy wilden oft daer sy hen best souden salueren. Ende al-soo sy niet hennen vryjen wille ende raedt selfs naer t Casteel waren ghegaen / ende maer dy Leecke-broeders in't Clooster en bleuen / soo hadde hy gheerne met dese drie ghebleuen / wel wetende dat sijnen roep ende professie was te ghebruycken meer de wapenen van patientie / als van wepre te bieden / nochtans en heeft niet willen sy-seluen ontrecken den meesten ende principaelste hoop van de broeders: ende dit was alleenelijck de oylake dat hy op t Casteel was ghecomen. Soo heeft hy dan wederom allen syne broeders claerlijck belouet met dus-danighe woorden : Broeders / en laet v niet veurstaen dat ich u-lieden emmermicer sal verlaeten ; want ick nopt en sal my alleen sonder u-lie-
den

den laeten verlossen. Maer midts desen beloue ende
verbinde my seluen/ dat ick by u-lieden sal blijuen in
allen tentatien ende op-val totten lesten adem toe/
noch en sal niet toe-laten dat ick eenigh-sins verlost
soude woorden / ten zy dat ick sie dat ghelyk-lieden al te
samen niet my los ghemaecht wordt. Al waerder
maer eene/ oock de minste van u-liede/ die de doode
moeste steruen / ick sal seluer niet hem steruen. Al-
leenlyck / myn beminde broeders / hebt patientie/
ende houdt v vroom / laet v heiten versterkt wo-
den / ende betrouwet inden Heere. Met dese ende
dier-ghelycke woorden heeft hy als een scrygh-vul-
digh vader sijn broeders/ iae sijn kinderen/ als doen/
ende voort-aen dick-wils totten eynde toe seer min-
nelijcken vertroost / ende vermaent dat sy dit te-
ghen-wordigh verdriet veur Christo ende sijn heyl-
iche Kercke souden niet stercken moede verdagen.
Dan de selue Geus die te urenen den Gardiaen sij-
nen dienst te vergeefs hadde ghepresenteert tot sijner
verlossinge/ heeft nae-der-handt eenen anderē Min-
der-broeder/ oock van sijn maeghschap/ ynt de ghe-
vangenis verlost / die in't Clooster was Dispens-
ier vande keucken gheweest. Maer dese / t' zy ghe-
dwonghen/ t' zy niet sijnen dancke/ is byde Geulen
op't Castreel ghebleuen/ ende heest bevel ghecreghen
ouer de spijlen te koken: Onsaligh mensche/ die de
bleesch-potten van Egypten heeft lieuer ghehadt
dan het verwijt der dienaeren Christi.